

Vi have jo hørt meget om de to ny Forslag, 100,000 Kr. til Avlscentrer og 200,000 Kr. til Kødeksport, og jeg kan derfor indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger i saa Henseende. Det har ikke været udelt Tilfredshed, man har udtalt med Hensyn til den Anvendelsesmaade, som er foreslaaet af de 100,000 Kr. til Avlscentrer, og jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa er bleven ikke saa ganske lidt skuffet ved at se, hvorledes Ministeren har tænkt sig disse 100,000 Kr. eller Størstedelen af dem anvendt. Jeg er bange for, at det vil gaa saaledes, at naar vi faa det sat i Stil og have haft det i 5 Aar eller i 4, som der er Tale om i Forslaget, ville Folk sige — for saa vidt de ikke sige det allerede nu — at de, som fik godt af de 100,000 Kr., vare de Mænd, som i Forvejen sad med en stor og god Besætning og, netop fordi de havde en saadan, kunde sælge deres virkelig gode Avlsdyr til Priser, som ingen af os andre kan opnaa, Priser, som gøre det næsten umuligt for Folk, som have 1, 2 a 3 Køer, at købe en Kalv af saadanne Besætninger, idet en saadan maaske kan koste 100 eller 150 Kr. Dersom det, der skal opnaas ved Grundpræmien og Bevaringspræmierne, som det er foreslaaet, at de skulle hedde, er, at enkelte Besætninger faa endnu større Ret til at tage en grumme høj Betaling for deres Avlsdyr, ville vi faa for lidt Nytte deraf. Jeg vil først lægge et godt Ord ind for Svinene; de ere nævnte her, men der er ikke stillet særligt Forslag derom. Jeg tror, at der for Svinenes Vedkommende er Udsigt til langt hurtigere at naa et Resultat end for Køernes Vedkommende. For Hestenes Vedkommende stiller det sig paa noget lignende Maade som for Køerne. Ogsaa der er jeg bange for, at det gaar saadan, at de enkelte, som virkelig kunne præstere en saadan Besætning, at de kunne faa denne Grundpræmie og Bevaringspræmie, ville i Forvejen være saa heldigt stillede, at der ikke er stor Grund til at give dem det Tilskud. Ogsaa der vil jeg henlede baade det eventuelle Finansudvalgs og den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at vi faa en saadan Fordeling af de Penge, at de komme saa stor en Del af de smaa Landbrugere til gode, som det er muligt. — Med Hensyn til de 200,000 Kr. til Kødeksporten, skal jeg heller ikke gøre ret mange Bemærkninger. Jeg skal blot sige, at jeg er ganske i sin Almindelighed tilfreds med den Maade, hvorpaa det er foreslaaet at anvende disse Penge, men jeg kan godt se det berettigede Krav, der er fremsat fra Fynboernes Side, og

det er rigtigt, at det er blevet paatalt. Der var en Udtalelse fra den højtærede Landbrugsminister, som jeg kom til at lægge Mærke til, og som giver mig Anledning til en Bemærkning. Det angik Slagteriet i Esbjerg. Hvis jeg ikke tager fejl, saa brugte den højtærede Landbrugsminister det Udtryk, at det skulde staa færdigt til i paakommende Tilfælde at kunne begynde at slagte de Kreaturer, som altsaa — jeg forstod det saaledes — ikke kunne udføres længere. Hvis man skal vente med at faa disse Forsøg paa Kødeksportens Omraade i Stand, indtil der er forbudt Udførsel af levende Kreaturer alle Vegne omkring, er jeg bange for, at det vil være for sent, eller i alt Fald er jeg bange for, at Landbruget saa vil komme til at lide alt for store Tab, komme til at betale alt for mange Lærepenge. Jeg vilde gerne have, at det skulde sættes i Stand paa den Maade, at vi paa de Slagterier, som bleve oprettede i Henhold til disse Bevillinger, virkelig kunde faa gjort Forsøg med Slagtning og Ekspert af Kødet. Der er en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa, og det er, at det vistnok vil være nødvendigt for at faa Folk til at lade deres Kreaturer slagte i disse Slagterier, at der etableres en Slags Kreaturforsikring ved Siden af, for man er, hvad enten man nu har to gamle Køer, som ere gaaede ud af Besætningen, eller man — jeg tænker her paa dem, der fede Kreaturer — har en Del Kreaturer, som ere købt sammen fra 20 Besætninger, tilbøjelig til at sige: Det er ikke godt at vide, om vi ere helt fri for Tuberkler i den Besætning, vi have købt sammen. De Køer, vi her have, ville vi ikke risikere at lade slagte paa Slagteriet, for at Kødet kan blive sendt bort, vi ville hellere løbe den Risiko at lade Kreaturerne gaa i Karantæneanstalterne eller afhænde dem til en Mellemand eller saa lade ham løbe Risikoen. Og enten det gaar paa den ene eller anden Maade, er det Producenterne, der faa for lidt for deres Varer. Jeg tror, at hvis vi ved disse Slagterier — det kan godt være, at det ikke kommer til at koste Staten noget — kunde faa etableret en Forsikring, saa at de kom til at betale noget — jeg tror ikke, det behøvede at være store Summer — af hvert Kreatur, saa vilde Folk være langt mere tilbøjelig til at gøre Forsøg med Slagtning af Kvæg. Dette vil jeg henlede det ærede Finansudvalgs og den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa. Vi have for Resten paa § 26 en Sum, som man foreslaar at anvende paa